

שבועות שתיים פרק שלישי שבועות

מסורת
הש"ס

ז"ל מרדכי ב"ר
נר מצוה
נר מצוה
נר מצוה

נר מצוה
נר מצוה
נר מצוה
נר מצוה

רבינו הגאון

רבינו יודנה בן בתירא
רבינו פלגי
רבינו פלגי
רבינו פלגי

רבינו פלגי
רבינו פלגי
רבינו פלגי
רבינו פלגי

רבינו פלגי
רבינו פלגי
רבינו פלגי
רבינו פלגי

רבינו פלגי
רבינו פלגי
רבינו פלגי
רבינו פלגי

רבינו פלגי
רבינו פלגי
רבינו פלגי
רבינו פלגי

מי איתא בלא חניתי. וליכא לאוקומה בשבת ווי"ט דלמחי קמי
לא הכחתי אי לאו לאשמועינן אל"כ דליתיה בלא חניתי אי נמי
משני אפי' למי"ד (מנחות דף נ"ג) שבת זמן תפילין הוא: דה"ל מוהיב
לה והוא מפרק לה. ה"מ לאוקומה כר' יהודה בן בתירא דלא כבי
לאו וכן אלא יחיא ליה לאוקומה ככ"ט:
ואמר עולא והוא סיני כ"ס.
תימה תקצף ליה מנופל
דמתי' דקמני' (לקמן דף נ"ט.) חיזבו
שבעות שוא נשבע לטות את הידוע
הא אינו משנה את הידוע חייב משום
שבעות ביטוי אל"כ דליתיה בלא חני
וכן נמי מדתני (ס"ט) אם לא חניתי
נחש כקורס בית הכד משום דלי
אפשר להיות הא אפשר להיות חייב
משום שבעות ביטוי אל"כ דליתיה
בארסא כקורס בית הכד ומיהו לפי
מה שמפרס רבא דה"ק בלומר יאסרו
לא פירות בעולם עלי אם לא
חניתי כו' יחיא דלא מני דייק מההיא
דשבעה היא מאכלת פירות אל"כ
האפשר שיטרח עד שיראה נחש
כקורס בית הכד הואיל והוא בעולם:
ידעתי ולא ידעתי מחלוקת. ללו

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבי יודנה בן בתירא ורבנן קמפלגי *דתנן
איש ע"ל כמל את המצוה ולא ביטל פסוק
לקיים את המצוה ולא קיים פסוק, שהיה
בדין שיהא חייב בדברי ר' יהודה בן בתירא
*דאמר רבי יהודה בן בתירא ומה אם
דגשנת שאינו מושבע עליה מדר סיני הרי
הוא חייב עליה. מצוה שמושבע עליה מדר
סיני אינו דין שיהא חייב עליה אמרו לו
לא, אם אמרת בשבועת הרשות שכן עשה
בה לאו קהן תאמר בשבועת מצוה שכן
לא עשה בה לאו בהו' נימא רב דאמר רבי
יהודה בן בתירא ושמואל דאמר כרבנן
עליו רבי יהודה בן בתירא כולי ערכא
לא פלגי. השתא דראו והן לא בעי להבא
ולשעבר בעי כי פלגי. אליבא דרבנן: שמואל
רבנן ורב כי לא מחייבי רבנן בלדא, והן
דכתיב דהרע או להטיב בהדיא אבל
להבא ולשעבר דמריבויא דקראי אתו מחייבי
מחייב רב המונע. לא אכלתי היום, ודא
ונחתה תפילין היום, משביעך אני, ואמר אבן
תניבא בשלמא לא אכלתי, איתיה בלא אוכל
אלא לא הנחתי מן איתיה בלא אכלתי, וכן
מוחיב לה והוא מפרק לה לצדדין קתני: לא
אכלתי - לקרבן, ולא הנחתי - למלוקת ארסא
רבא *איזו היא שבועת שוא נשבע לשנות
את הידוע לאדם ואמר על עמוד של אבן
* (שהוא במקום פלוני) שהוא של זהב ואמר
עולא * והוא שניכר לו בני אדם, טעמא
דניכר, הוא לא ניכר עובר משום שבועת
ביטוי, ואמאי הא אינו ביהא של זהב? הוא
מוחיב לה והוא מפרק לה: ניכר עובר משום
שבועת שוא לא ניכר = עובר משום שבועת שקר/אמר אבן, ומודה רב

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבי יוסדע בן בתירא. הנשבע לקיים את המצוה פליג ולא הנשבע
שלא לקיים: שכן לא עשה כו'. דליתיה בלא חניתי וליכא בלאו:
נמא רב רבי יוסדע בן בתירא. דלא כבי לאו והן ה"ל לא בעינן
להבא ולשעבר: אליבא דרבי יוסדע כולי ערכא לא פלגי. כלומר
הורה אור דשמואל דחלי תנאי ה"ל ללא חניתי
דשמואל למיטפריה אליבא דרבי יהודה
בן בתירא: ששחא לאו וכן. דכתיב
בהדיא "הרע או להטיב" דמשמע
כגון "אזיל, ולא אזיל" לא כבי: להבא
ולשעבר. דלא מיפריי כל שכן דלא
כבי: כי פלגי אליבא דרבנן. פלגי
דרב אפי' לרבנן אמר למילתיה ולא
תימא לרב תנאי ה"ל, וכל מקום שיש
לפון זה במדרש או הוא שיתסח: מי
איכא בלא חניתי, בשבועת ביטוי והא
נשבע לטות את המצוה הוא: ופול
שניכר לשלש בני אדם. שכר ידעו
שלשה בלוח עמוד שהוא של אבן
הוא הויא שבועת שוא ביטוי דידעו
בין פלחא בני אדם הוי מפורסם:
ה"ל ומודה רב בלומר שבועת שואני
יודע לך עדות ואשמח ללא ידע
ליה דפטור הואיל וליתיה בלתי יודע
לך: ומודס רב פו'. דאל"כ דלא
כבי להבא ולשעבר, ללו והן כבי
והאומר שבועת שואני יודע לך עדות
ה"ן משכחת בה, ללו לא משכחת בה
דליתיה בלתי יודע לך דליתיה יודע לך
עדות ללו משום שבועת ביטוי חייבה
קמנחא להחייב בה מין לב"ה חלף
משום שבועת העדות וליתיה חלף
כב"ד וכלתיו להעיד: "דעמי ואל
ידעמי" ממלופ. דרב ושמואל דליתיה
בלאו וכן וליתיה בלהבא, דנשבע
לכלול את המצוה הוא: לפי אפסוק
דמנחא ופסוק בהדיא ובהאי
קרבן גופיה דלי לא כתיב בלתי יודע
לא שמענא ליה משבועת ביטוי
דליתיה בלהבא: אלא לרב למאי
הנכחא כתיב רחמנא. ובהאי קרבן
גופיה חלף בכלל שבועת ביטוי הוא:
פרסי. אם רחוי להעיד הוא וכפ"ה
בו כב"ד חייב שחיס משום שבועת
העדות ומשום שבועת ביטוי: לאתח.
בהדיא ענינא כתיב כי ואסכ לאתח
מאלה: ולאני נמאי להבא. חליבא
דרב: כגון. ככל הכתובין בקרבן
פולחן יודע שבועת ביטוי ותוואת
מקום וקנין נאמר ונעלם: וכפ"ה
כשבועת עדות לא נאמר ונעלם:
כמוז. דליתיה לשבועת ביטוי:
מחייב דהא. משום עדות כשנג.
דליכא לחייבה נמי משום שבועת
ביטוי מחייב תרתי: לאו פיענ
באפסי. לכו דבהדיא מטתיה קרא
מלחייביה תרתי, וטל כרסן כשנג
קול רמיטתיה קרא בלי כמוז מי
איכא תרתי ולמה לי למטתיה הא חין
חוב שביטוי כמוז. ה"ל ולי כמוז מי
שקית לאו להעדו וביטוי האתא
אלא לביטוי לחודיה שחיס אמר
לכך משום דהויא לה עדות דכר
לך בו אלא חידושו ומשום עדות
חייב ולא משום שביטוי: מכלל דכפי
כלומר איכא לשם שבועת ביטוי
היכא דליתיה לביטוי וליכא לעדות
אפי'. לעיל כו' דליתיה לשם שבועת
ביטוי: ושם איכא חלף הרי ישנה
שאלן

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון
רבינו הגאון

לקמן משנה
כו. וכן פסק
במשניות
חילת אמר

לקמן משנה
כו. וכן פסק
במשניות
חילת אמר

לקמן משנה
כו. וכן פסק
במשניות
חילת אמר

לקמן משנה
כו. וכן פסק
במשניות
חילת אמר

לקמן משנה
כו. וכן פסק
במשניות
חילת אמר

לקמן משנה
כו. וכן פסק
במשניות
חילת אמר

לקמן משנה
כו. וכן פסק
במשניות
חילת אמר

לקמן משנה
כו. וכן פסק
במשניות
חילת אמר

לקמן משנה
כו. וכן פסק
במשניות
חילת אמר

לקמן משנה
כו. וכן פסק
במשניות
חילת אמר